

ményét, szintén két kiadás szerint, Alsó-Lindvában, Zalavármegyében, a Bánffyak fészkeben; — 4. ajánlja művét Alsólindvai Bánfi Istvánnak s családjának; — — és ez adatokkal összevetjük azon történeti adatokat, hogy az 1526-ban Mohács csataterén és 1540-ben mint Nógrádmegye főispánja szereplő Ráskai Gáspár rokonsági (sógorsági) viszonyban van azon Bánffy-házzal, melynek «Vitéz Francisco» költője e művét ajánlotta, — alig fogunk nagyon tévedni, ha e költemény szerzőjét ama történeti Ráskai Gáspárban véljük felismerhetni.

«Vitéz Francisco» szerzője érdekes párképen lép «Volter és Grizeldis» szerzője mellé; mind a kettő hazánk történetében kiválóbb helyen fontosabb szerepeket vitt egyéniségek, kiknek jelentősége nem az irodalmi, hanem a politikai történet körébe esik. De két lényeges pontban különböznek egymástól. Istvánfi Pál kétségtelenül nagyobb, hivatottabb költői tehetség volt, mint Ráskai Gáspár, mit nemcsak költeményeik stílje, hangulata, kompozíciója, hanem már a tárgy megválasztása maga is bizonyít. Azután Istvánfi Pál nagyobb politikai szereplése előtt írta 1539-ben költeményét Volter és Grizeldisről, — Ráskai Gáspár pedig élte alkonyán, midőn a politikai élettől visszavonulva rokonai körében élt, fordult a Muzsához. Nem csoda, hogy ez az aggastyán iránt kevésbé kegyes volt, mint ifjabb és épen családi életének legboldogabb napjait élvező kortársa iránt.

HEINRICH GUSZTÁV.

ANAKREONI DALOK.

37. Fialat öreg.

Szeretem a vént ha vídám,
Szeretem a táncos ifjut.
De ősz-öreg ha táncol,
Hajára nézve vén csak,
Szívére nézve ifju.

P. THEWREWK E.